

ארתור רובינשטיין *Arthur Rubinstein*

340

3/1986

אדר א' התשמ"ו

משרד התקשורת
השירות הבולאי

MINISTRY OF COMMUNICATIONS
PHILATELIC SERVICES

ארתור רובינשטיין נולד בשנת 1887 בפולין. הוא החל לנגן בגיל 3 ואת הקונצרט הראשון ערך בהצלחה יתירה בברלין בגיל 11. הופעתו הראשונה בארה"ב היתה בפילדלפיה ב-1906. אחרי מלחמת העולם הראשונה קבע את מושבו בניו-יורק, וממנה ערך סיבובי קונצרטים בספרד ובאמריקה הלאטינית. ב-1946 קיבל נתינות אמריקנית.

רובינשטיין נחשב בתחילה לפרשן מעולה של שופן, אבל במרוצח הזמן כלל הרפרטואר שלו גם יצירות משל מלחינים מהתקופה הטרנס-קלאסית ועד למוסיקה בת זמננו. הוא היה מקובל כאמן בעל ראיה חודרת ומעמיקה והקונצרטים שלו היו מקור משיכה לקהל שוחר מוסיקה מגוון.

רובינשטיין נודע כאמן המרבה בהופעות – לפעמים ערך כ-150 קונצרטים בשנה. רבים מהם למטרות צדקה. הוא הרבה לנגן ולהקליט גם מוסיקה קאמרית – עם חפץ, פוירמן פיאטיגורסקי ועוד. רובינשטיין לא היה אמן המסוגר במגדל-שן, אלא היה מעורה במתרחש סביבו; לא אחת נשא קולו נגד עוולות, והיה בעל תחושת הזדהות עם העם היהודי ועם מדינת ישראל. וכך אמר עליו נשיא המדינה חיים הרצוג:

"לאורך חלק הארי של המאה, העניק ארתור רובינשטיין לקהל מאזיניו ברחבי תבל את ההשראה והחדווה הגלומות באמנותו הנעלה. עם זאת נמנה הוא עם המעטים שבין בחירי האמנים אשר אינם מצטמצמים בדלת אמותיה של המוסיקה בלבד ואשר לבם נתון גם לבני אדם.

ביחסו החם והנלבב לאדם באשר הוא אדם לא פסק ארתור רובינשטיין מעולם לחוש בקשר האמיץ שבינו לבין עמו שלו – עם המחפש ימיו כקדם בארץ-ישראל.

זכרונות על אביו ועל ימי ילדותו שזורים וארוגים ברגשותיו העמוקים וביחסו החם למדינת ישראל ולעם היושב בתוכה..."

ארתור רובינשטיין הוא נחלת העולם כולו, אך בתוך תוכו היו לבו ומחשבתו נתונים תמיד לאומה הצעירה בישראל, לה העניק את מלוא תמיכתו. הוא לא חסך בתרומות נדיבות ומשמעותיות לפיתוח התרבות ולהאדרת מעמדה הבינלאומי של מדינתנו. ברוח זאת, הסכים לערוך תחרות בינלאומית לפסנתר על שמו בארץ, ומשאלתו האחרונה היתה להיטמן למנוחת עולמים באדמת ארץ-ישראל, בירושלים.

ארתור רובינשטיין נפטר בשנת 1982 ואפרו נטמן בירושלים.

בישראל הונצח שמו של ארתור רובינשטיין, עוד בחייו: הקתדרה למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, יער רובינשטיין בירושלים ואגודת ארתור רובינשטיין הבין־לאומית למוסיקה, שאחת מפעולותיה היא התחרות הבין־לאומית לפסנתר על שמו. התחרות מתקיימת במדינת ישראל מאז 1974 כל שלוש שנים. משתתפים בה אמנים צעירים מרחבי העולם ומישראל והיא רכשה לעצמה מוניטין בין־לאומי.

רובינשטיין עצמו ראה בתחרות אפשרות לסייע לקידומה התרבותי של מדינת ישראל והעניק למארגניה את רישומי דיוקנו, מעשה ידי פיקסו, ששימשו יסוד ותרומה להקמת הקרן לטובת התחרות. על פי הרישומים האלה עוצב גם הבול המוקדש לארתור רובינשטיין. הן הופעת הבול והן התחרות הבין־לאומית החמישית לפסנתר ע"ש רובינשטיין, שתיערך באפריל 1986, משתלבות עם שנת האמנויות בישראל ופותחות את מסכת האירועים החגיגיים בעולם במלאות מאה שנה להולדתו של האמן היהודי הדגול.

In Israel, even during his lifetime his name was honoured by the creation of a Chair of Musicology at the Hebrew University, Jerusalem, by the planting of a Rubinstein Forest and by the founding of the International Rubinstein Association for Music, whose activities include the International Competition named for him.

The competition has taken place in Israel once every three years since 1974. Young artists from all over the world, as well as Israel, take part in this competition, which has gained international prestige.

Rubinstein saw in this event the possibility of advancing cultural work in Israel and he donated a set of portrait sketches of himself, drawn by Picasso, for the establishment of a fund for the competition. These sketches serve as the subject of the stamp, now issued in Rubinstein's honour. The issue of the stamp coincides with the Fifth International Rubinstein Piano Competition which will be held in April 1986 and which will open the Year of Arts in Israel and the worldwide festivities in honour of the 100th anniversary of this great artist's birth.

רישומים: פבלו פיקסו DRAWINGS: PABLO PICASSO

המעצב: יצחק גרנות DESIGNER: Y. GRANOT

Arthur Rubinstein was born in Poland in 1887. At the early age of three, he began to play the piano and he gave his first concert at the age of 11 in Berlin. His first concert in the U.S.A. was given in Philadelphia in 1906. After the First World War, Rubinstein made his home in New York and from there he went on concert tours to Spain and Latin America. In 1946 he became an American citizen.

At first, Rubinstein was mainly considered as a brilliant interpreter of Chopin but gradually he added to his repertoire works by composers of the pre-classical period and up to the present time. He became known as an artist of deep and sensitive understanding and his concerts attracted music-lovers of every description. Rubinstein liked his audience and was not averse to appearing in front of one quite often; there were times when he gave about 150 concerts a year, many for the benefit of charitable institutions. He also played and recorded chamber music with Heifetz, Feuerman, Piatigorsky and others.

Rubinstein, by no means living in an ivory tower, loved to be involved in whatever was going on around him and he identified closely with the Jewish people and the State of Israel. More than once he raised his voice in protest against cases of injustice. To quote President Chaim Herzog: "...for the better part of a century Arthur Rubinstein brought listeners throughout the world the inspiration and joy of his superb art. But, in addition, he was surely one of that minority among gifted artists whose energies are not concentrated exclusively on their art and to whom nothing human is alien."

No doubt Arthur Rubinstein "belongs to the whole world" but deep down in his heart and in his thoughts there was always the close feeling for the young State of Israel and its people. He never missed a chance to express his support for it and he gave most generous support to its cultural development and international standing. It was in this spirit of support that he gave his agreement to hold the International Piano Competition — which bears his name — in Israel.

In his will, he asked that his last resting place be in Israel and after he died, in 1982, his remains were interred in Jerusalem.